

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et lennu korral, mida iseloomustab ühtne kinnitatud broneering tervele reisile ja mis on jagatud kaheks või enamaks lennusegmentideks, võib kohustuse täitmise kohaks selle sätte tähenduses olla ka esimese lennu saabumise koht, kui neid lennusegmente teostavad erinevad lennuettevõtjad ja määruse nr 261/2004⁽²⁾ alusel esitatud hüvitise maksmise hagi põhineb esimese lennu hilinemisel ja see on esitatud esimest lendu teostanud tegutseva lennuettevõtja vastu?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 19. jaanuaril 2021 – Eurocostruzioni Srl versus Regione Calabria

(Kohtuasi C-31/21)

(2021/C 98/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Eurocostruzioni Srl

Vastustaja: Regione Calabria

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 28. juuli 2000. aasta määrusega nr 1685/2000/EÜ, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999⁽¹⁾ üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, ja eelkõige selle lisa eeskirja nr 1 punktis 2 sätestatuga, osas, mis puudutab „kulutuste tõendamist“, § 2.1., nõutakse, et lõplike abisaajate tehtud makseid tõendataks tingimata maksekiitungitega, ka juhul kui abisaajat rahastati selleks, et ta ehitaks kinnisasja oma materjalide, seadmete ja töötajatega, või tohib teha erandi, mis erineb sellest, mis on sõnaselgelt ette nähtud juhuks, kui ei ole võimalik esitada nõutavaid „samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumente“?
2. Milline on viidatud mõiste „samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendid“ õige tõlgendus?
3. Kas eelkõige määruse kõnealuste sätetega on vastuolus riigisisised ja piirkondlikud õigusnormid ja nendest tulenevad halduse rakendusmeetmed, mis näevad juhuks, kui rahastus anti abisaajale selleks, et ta ehitaks kinnisasja oma materjalide, seadmete ja töötajatega, rahastuse esemeks olevatele kulutustele ette valitsussektori hallatava kontrolli-süsteemi, mis koosneb:
 - a) tööde eelnevast kvantifitseerimisest riiklike ehitustööde piirkondliku hinnakirja alusel ja selles vahendis mitte ettenähtud eelarvepunktide alusel vastavalt projekteerija ekspertiisist ette nähtud kehtivatele turuhindadele,

- b) hilisemast aruandlusest, mille käigus esitatakse tööde raamatupidamisdokumendid, mis koosnevad kaetud tööde aktist ja raamatupidamisregistrist, mille igal leheküljel on töödejuhataja ja toetust saava firma direktori nõuetekohane allkiri, ning kontrollist ja kooskõlastavast võrdlemisest, mille viib punktis a viidatud ühikuhindade alusel läbi pädeva piirkondliku haldusametuse poolt nimetatud auditikomisjon?

(¹) Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (ELT 1999, L 161, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 31).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 20. jaanuaril 2021 –
Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium**

(Kohtuasi C-34/21)

(2021/C 98/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Menetlusosaline: Minister des Hessischen Kultusministeriums

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) 2016/679 (¹) artikli 88 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et teatud õigusnorm peab selleks, et seda saaks käsitada täpsema eeskirjana, mille eesmärk on tagada õiguste ja vabaduste kaitse seoses töötajate isikuandmete töötlemisega töösuhete kontekstis isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 88 lõike 1 tähenduses, vastama isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 88 lõikes 2 sätestatud nõuetele?
2. Kas riigisest õigusnormi, mis ilmselgelt ei vasta määruse (EL) 2016/679 artikli 88 lõikes 2 sätestatud nõuetele, saab sellest hoolimata jätkuvalt kohaldada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 19. jaanuaril 2021 –
„Konservinvest“ OOD versus „Bulkons Parvomay“ OOD**

(Kohtuasi C-35/21)

(2021/C 98/15)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven kasatsionen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: „Konservinvest“ OOD

Vastustaja kassatsioonimenetluses: „Bulkons Parvomay“ OOD